

31. szám

2025. június

A SZABADSÁGHARC HŐSEIRE EMLÉKEZÜNK

Petőfi Sándor szobra
Weimarban

Az 1848/49-es szabadságharc utolsó ütközetének egyikére a világosi fegyverletétel előtt két héttel került sor, 1849. július 31-én Erdély belső területén, Brassótól 100 km-re északnyugatra, Segesvár városa mellett. Mai tudásunk szerint ebben az összecsapásban esett el legnagyobb költőnk: Petőfi Sándor.

Az aradi vértanúk
emlékműve
Aradon

1850. december 10-én hunyt el Aleppóban József Zachariasz Bem, magyarul Bem József, a lengyel és a magyar szabadságharc hőse. Hamvait 1929-ben szállították haza Lengyelországba, és Tarnówban temették el.

Drezdában Kossuth Lajosra emlékeztetve a róla elnevezett utcában a 61-es számú parcellán emléktábla hívja fel a figyelmet az 1848–49-es magyar szabadságharcra, tisztelegve ezzel Kossuth Lajos emléke mellett a szabadságharcban elhunytak előtt is.

A magyarok egyik törökországi zarándokhelyének számító Kossuth Lajos Múzeum Kütahyában

Kossuth
Lajos
mellszobra a
múzeumban

Az 1848–49. évi magyar szabadságharc bukása után Kossuth Lajos 1849. augusztus 17-én elhagyta Magyarországot és török felségterületre lépett. Az osztrák és orosz diplomácia nyomására a legveszélyesebbnek ítélt, nem renegát menekülteket 1850. február 15-én Kütahyába internálták, ahova április 12-én érkeztek meg. Kossuthot és kísérőit az ottani laktanya épületében szállásolták el, ahonnan Kossuth később átköltözött abba a 18. századi kétszintes polgári épületbe, amely ma a múzeum épülete.

Március 15. a modern parlamentáris Magyarország megszületésének napja, az 1848-49-es polgári forradalom és szabadságharc kezdete, amelynek célja a Habsburg-uralom megszüntetése, a függetlenség és az alkotmányos berendezkedés kivívása volt. Március 15. 1989-ben volt először munkaszüneti nap, 1991 óta hivatalos nemzeti ünnep, egyben a magyar sajtó napja, annak emlékére, hogy 1848-ban ezen a napon nyomtatták ki a magyar sajtó első szabad termékeit.

55 éves a Nürnbergi Magyar Kultúregyesület

A Nürnbergi Magyar Kultúregyesület 2024-ben ünnepelte fennállásának 55. évfordulóját, amelyet az október havi klubest keretében ünnepeltek.

A havi rendszerességgel megrendezett klubesteken az érdeklődők mindig valamilyen érdekes témával, irodalmi előadással, utazási élménybeszámolóval találkozhatnak, azonban ez az októberi est kicsit rendhagyó volt.

Az eseményen az egyesület csoportjai, a Babaklub, Miniovi, Magyar Óvoda, Nostalgia klub, Borklub, citeracsoport, Tűzvirág Néptáncsoport mellett, több nürnbergi magyar egyesület, az Ajtósi Dürer Cserkészcsapat, Burg Kastl ALUMNI, Nürnbergi Magyar Iskola is képviseltette magát.

Az esemény megnyitásaként a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasai, Avas Máté Bendegúz és Szekeres Rita Ágnes bemutatkozása után, egy közös meglepetés-éneklést követően Hegede Szabolcs nürnbergi magyar konzul köszöntötte az egybegyűlteket, majd Györe Gábor, az egyesület elnökhelyettese is köszöntőt mondott.

Ezt követően Kardos Andrea, a klubestek szervezője tartott összefoglaló előadást az egyesületben jelenleg is zajló tevékenységekről. A családi hangulatú eseményt állófogadás követte, mely során a KCSP ösztöndíjasainak közreműködésével egy kis táncházzal tudták lemozogni a süteményt a résztvevők.

A klubest során az elmúlt 55 év eseményei, rendezvényei, a teljesség igénye nélkül, egy idővonalon voltak megtekinthetők. Az egyesület következő klubestjére november 15-én egy Radnóti-estre várják az érdeklődőket.

Szekeres Rita Ágnes, KCSP ösztöndíjas

Kardos Andrea, a klubestek szervezője előadást tart az egyesület tevékenységeiről

Csöbörccsök-fellépések helyi és környékbeli rendezvényeken

Dél-alföldi leánykar

Októberben és novemberben a stuttgarti Csöbörccsök Néptánc-együttes táncosai egy-egy itteni magyar közösség eseményére kaptak felkérést, melyeknek szívesen tettek eleget.

A Szent Gellért Magyar Katolikus Egyház-község Barátságklubja októberben szervezte „szüreti mulatságát”, ahol a műsort a Csöbörccsök Leánykarának táncosai adták. A Leánykar dél-alföldi táncokat és énekeket mutatott be Janák Réka koreográfiájának segítségével. A Barátságklub tagjai nagy örömmel fogadták a műsort. A közönség néhány tagja egyes da-

lokot, dalrészleteket együtt énekelt a Leánykarral, ahogy figyelték a tájegységre jellemző motívumokat bemutató táncosokat.

Novemberben tartotta a Pforzheimban székelő Deutsch-Ungarische Gesellschaft Herbstfestjét, azaz az őszi ünnepét, amely során fennállásának 25. évfordulójáról is megemlékezett a szervezet. Az eseményre a Csöbörccsök táncosai balázsteltki, illetve palatkai táncokkal készültek, melyeket ezúttal is nagy örömmel fogadott a közönség.

A Pforzheimban készült fotó tulajdonosa a Liszt-Institut Stuttgart/Liszt Intézet Stuttgart, a Leánykart bemutató képet Nemes József készítette

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Pforzheimban

Cserkészfoglalkozás a drezdai Kányádi Sándor cserkészcsapatban

Néptánc, őrsi óra és tábortűz két korosztálynak

A cserkészcsapatban havi két cserkészfoglalkozást tartunk, azonban a csapatparancsnokunkkal ez volt az első közös cserkészfoglalkozás az évben. Két vendéget is köszönthettünk a körünkben, mert eljött hozzánk Hugó, egy cserkész a frankfurti Lehel Vezér cserkészcsapatból, valamint Buda Beáta (Beus), az egyik berlini ösztöndíjas.

A foglalkozás a szokásos zászlófelvonással és a „napiparancs”, vagyis a nap felépítésének és lezajlásának meghallgatásával kezdődött. Dániel, az egyik kiscserkész, felkerült a cserkész korosztályba, ezért tőle a kiscserkész őr a csatakiáltásával búcsúzott el.

Ezt követte az „Így tedd rá” program keretein belüli néptánc-foglalkozás, ahol a gyerekek ugrós tánclépéseket sajátíthattak el játékos formában. Ugyan a program legfeljebb 11 éves korú gyermekeknek szól, itt mindenki részt vett benne, így a foglalkozás még érdekesebbé és változatosabbá vált.

Az „Így tedd rá” után az őrsi órára került sor. Ezeket a kiscserkész (6-10 év) és a cserkész (10-14 év) korosztályban tartottuk. A cserkész korosztály őrsi óráján szó volt az „alakiról”: vigyázz, pihenj, jobbra át! és hasonló vezényszavak gyakorlásáról, a magyarságismeretről, Magyarország nagytájainak és földrajzának ismeretéről, fejlesztettük a gyerekek egészségügyi tudását, ájulások és sebesülések kezeléseit tanulták meg, valamint csomókat gyakoroltak, amiket a nyári táborokban hasznosíthatnak majd.

Az estét az 1956-os forradalomra reflektáló „tábortűz” zárta, ahol igazi tűz nem volt, de mécsesekkel is ki tudtuk égetni a szocialista címet a zászlóból.

Pervai László, KCSP ösztöndíjas

Délelőtt próbáztatás, délután táncház rekord létszámmal

Az év utolsó magyar közösségi hétvégéjén sor került a Kányádi Sándor cserkészcsapatban a félévente megrendezett próbára, valamint délután következett a decemberi táncház. Ezekben voltak a szervezők segítségére a pécsi 673. PIUS csapat cserkészei.

Mindez december 14-én, szombaton valósult meg. A cserkészpróbát a városon kívül eső rossendorfi erdőben tartottuk, ahol, amíg pécsi vezetők próbáztattak, a gyerekek csoportosan játszottak egy focipályán. A nagy hideg sajnos megnehezítette a nap lefolyását, mivel nulla fok körül alakult egész nap a hőmérséklet, ami sem a vezetőknek, sem a gyerekeknek nem volt kedvére. A próba végeztével egy meleg terembe húzódtunk, ahol folytatódott a móka és a hasunkat is megtömhettük, majd a programot két friss kiscserkész ígértétele zárta.

A téli sötétség miatt már szinte

este, 17 órakor kezdődő táncházon – részben a pécsi fiatalok miatt – az általam látogatott drezdai táncház alkalmainak létszámcúcsát állítottuk be körülbelül 30 fővel. A Kákay Attila által tartott alkalmon tovább mélyíthettük tudásunkat a széki táncok és népdalok területén. A széki négyest és csapásolást sajátítottuk el.

Pervai László, KCSP ösztöndíjas

2025. február 15-i frankfurti magyar táncház a Rezeda e. V. szervezésében

2025. február 15-én ismét gyerektáncházzal kiegészült magyar táncházra került sor Frankfurtban a Rezeda e. V. egyesület szervezésében.

Az első apróságok már a kezdés előtt türelmetlenül vártak szüleikkel az étterem kapujában. A gyerektáncház mottója ezúttal a farsang volt. A terem ennek megfelelően színes álarcokkal és girlandokkal volt feldíszítve. Amint a zenészek kicsomagolták a hangszereiket, el is kezdődött a táncház. Az apróságok nagy örömmel és lelkesedéssel táncoltak, játszottak és énekeltek. A szünet után, 19 óra 30-kor kezdődött a felnőttek táncháza a Németországban, ill. Svájcban élő „Nyugati Szél” muzsikusi közreműködésével.

A táncházba eljött jó néhány fiatal táncos is, és láthatólag nagyon élvezték az élő muzsikát. Az első táncblokkokat az ő kérésükre választotta és játszotta a zenekar. A programon először szatmári táncrend szerepelt. Ebben még a legkisebbek is együtt tudtak táncolni a nagyokkal. Ezután kalotaszegi, széki, mezősegi, magyarszentbenedeki, ill. vajdaszentiványi táncok következtek. A tánc éjjelig folytatódott. A táncházban összesen 59-en vettek részt. A talpalávalót a

„Nyugati Szél” zenekar három zenésze szolgáltatta, Magyar Ildikóval kiegészülve. Az Ellersfeldschänke csapata által felszolgált remek német, ill. görög ételek és italok ismét nagy sikert arattak.

Lindner Gabriella

Őszi bál Hagenben – A magyar hagyományok színes ünnepe

A Hageni Vadrózsa Néptáncgyűttes 2024. évi őszi bálja ismét lenyűgöző sikerrel zajlott le. A rendezvény, amelyet november 9-én tartottak Hagen-Dahl-ban, a magyar kultúra, néptánc és közösségi összetartás jegyében telt. Az esemény a helyi magyar közösség életének kiemelkedő pontja, amelyen nemcsak a hagyományok őrzése, hanem a baráti kapcsolatok ápolása is hangsúlyos szerepet kapott.

Az előkészületeket a bál előtti este végeztük el a közösség tagjaival. A díszítéshez többféle motívum is tartozott. A piros-fehér-zöld színkombináció volt a dekoráció alapja. A magyar zászlók felrakásakor egy faragóművész is jelen volt a díszítés napján. Több különféle szemkápráztató, motívumokkal ellátott faragvány is a falra került, hogy még hangulatosabb legyen a másnapi bál.

A bál este 7 órakor vette kezdetét, amikor a vendégek megérkeztek, és egy pohár pezsgő mellett baráti beszélgetésekkel indult az este. A résztvevők Németország minden tájáról, sőt még Magyarországról is érkeztek. A díszlettel a bálozókat.

Az est fénypontját a Vadrózsa Néptáncgyűttes előadása jelentette. A néptánc előtt a dalkör lépett fel citeraszó kíséretében, majd a táncot a tini csoport kezdte egy körtáncsal, a következő produkció a férfiaké volt, egy sóvidéki verbunk, ezután a hölgyeké volt a főszerep, ők egy dunántúli üveges táncot mutattak be.

A néptáncelőadás legvégén a bálon részt vevő körülbelül 300 magyar vendég számára a csoport egy zempléni páros táncot adott elő, természetesen autentikus magyar népviseletben. A közönség óriási tapssal jutalmazta a csoport különféle produkcióit.

A táncok bemutatása után a vacsoráé és a mulatós zenéé volt a főszerep. A zenét a New Brothers Duo biztosította. Természetesen a vacsora is magyar különlegességekkel szolgált, az otthoni ízeket a székelykáposzta és a rántott hús biztosította, míg a desszertpult tele volt házi készítésű süteményekkel. A helyi közösség összefogása érezhető volt minden részletben: a dekoráció, a kiszolgálás és a tombola nyereményei mind a csoporttagok munkáját dicsérik.

A Hageni Vadrózsa Néptáncgyűttes számára az Őszi Bál nem csupán szórakoztató esemény, hanem a magyar kultúra ápolásának és a helyi magyar közösség megerősítésének eszköze is. A rendezvény bevételét az együttes további működésére és a bálhoz hasonló színvonalú események megrendezésére fordítják, amelyek célja a magyar hagyományok megtartása és továbbadása a következő generációk számára.

Úgy gondolom, hogy az őszi bál ismét bebizonyította, hogy a hagyományok nemcsak a múlt részét képezik, hanem képesek

élő közösségeket teremteni és minden korosztályt inspirálni. Az ilyen rendezvények ékes példái annak, hogy a hagyományok megőrzése és az összetartozás élménye távol az anyaországtól is megvalósítható, csak egy kis elhivatottság szükséges a Kárpát-medencén kívül élő honfitársainktól.

*Galambos Csongor,
KCSP ösztöndíjas*

Magyar filmet Regensburgban

A „Simmelweis” című film regensburgi és müncheni vetítése, amelyet a Regensburgi Egyetem Magyar Intézete szervezett.

A Koltai Lajos rendezésében készült „Simmelweis” című film sikerrel debütált Németországban, ahol München és Regensburg közönsége is lelkesen fogadta az alkotást.

Regensburgban dr. Baumgartner Bernadette vendégoktató köszöntője után prof.

dr. Offner Róbert vezette fel az eseményt német nyelvű előadásával, amelyben ismertette Simmelweis Ignác, a magyar orvostudomány kiemelkedő alakjának munkásságát. Bemutatta azt is, milyen sok nemzet dolgozta fel az anyák megmentőjének a történetét mozifilmek, dokumentumfilmek formájában.

A doktor úr előadásában kitért arra is, hogy a Regensburgi Egyetemen Simmelweis Ignác mellszobra is látható, amelyet Polgár Botond erdélyi magyar szobrászművész készített, aki részt

is vett az alkotás 2018. július 6-ai avatásán. Ezekben a pillanatokban, azt gondolom, erőteljesen dobbant a magyar szív, a büszkeség és tisztelet érzésével.

A közönség vegyes összetételű volt: fiatalok, középkorúak és idősek, főként magyarok, de német egyetemisták is voltak.

A Simmelweis vetítései sikeresen bizonyították, hogy Bajorországban van igény hasonló kulturális eseményekre, amelyek nemcsak a magyar közösség számára nyújtanak találkozási alkalmat, hanem a német közönség számára is betekintést nyújtanak mind a magyar filmkultúrába, mind pedig a történelmi személyiségek életébe

Talabos Andrea, KCSP ösztöndíjas

Tudományos szimpózium a határnyitások 35. évfordulója alkalmából

2024. november 18-án a Regensburgi Egyetem Magyar Intézete a Wissenschaftszentrum Ost- und Südosteuropa egyetemi székhelyén a müncheni Südosteuropa-Gesellschaft regensburgi fiókjának közreműködésével tudományos szimpóziumot szervezett „Das ungarische Tor zur europäischen Freiheit 1989” („A magyar kapu az európai szabadság felé 1989”) címmel.

A rendezvény az 1989. augusztus 19-ei és szeptember 10-ei magyarországi határnyitások 35. évfordulójának állított emléket, egyúttal tudományos keretben vizsgálta azok politikai, társadalmi és kulturális hatásait.

Az esemény megnyitóján és bevezető előadásán prof. dr. Lengyel Zsolt, a Regensburgi Egyetem Magyar Intézetének igazgatója köszöntötte a résztvevőket.

A kerekasztal-beszélgetés résztvevői

Ezt követően Bauer Bence, a budapesti Magyar-Német Intézet az Európai Együttműködésért igazgatója tartott előadást „A falurombolástól a berlini fal leomlásáig. Magyarországi belső helyzetek és az út a határnyitásig” címmel. Majd dr. Hubertus Knabe, a Würzburgi Egyetem oktatója „A Balaton-brigádtól a fal leomlásáig. Az NDK reakciója a magyar határnyitásra” című előadásában elemezte az események visszhangját a kelet-berlini kormány környezetében. Rövid szünetet követően levetítették a „Német egység a Balatonnál – ahol Kelet és Nyugat találkozott” című dokumentumfilm részleteit, amely érzéketlenül mutatta be a történelmi események emberi oldalát.

A rendezvény zárásaként kerekasztal-beszélgetésre került sor „A magyar határnyitások az európai integráció és a német-magyar kapcsolatok történetében” címmel. A beszélgetés résztvevői Bauer Bence, prof. dr. Klaus Buchenau (Regensburgi Egyetem) és dr. Hubertus Knabe voltak, a moderátor pedig prof. dr. Peter Hoeres, a Würzburgi Egyetem legújabb kori történelmi tanszékének vezetője.

Az előadások és a kerekasztal-beszélgetés során a résztvevők a történelmi eseményeket historiográfiai és politológiai szempontból vizsgálták, mind belső, mind külső perspektívából. A diskurzus rámutatott a határnyitások jelentőségére az európai integráció folyamatában és a német-magyar kapcsolatok történetében. A rendezvény célja az is volt, hogy ösztönözze a téma további tudományos kutatásait, valamint az egyetemi oktatás keretében történő feldolgozását.

Talabos Andrea, KCSP ösztöndíjas

Stuttgarti magyar bál, az összetartozás

Az 50. jubileumi Stuttgarti Magyar Katolikus Jótékonyági Bál a baden-württembergi magyar közösség egyik legkiemelkedőbb eseményévé vált. A Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség által szervezett rendezvény a magyar kultúra, a közösség és a jótékonyág ünnepe volt, amely az elegancia és a hagyományörzés tökéletes találkozását kínálta Fellbachban a Schwabenlandhalle termeiben 2025. január 25-én.

Az ünnepi alkalmat dr. Izsák András stuttgarti főkonzul, valamint Gabriele Zull, Fellbach főpolgármestere tiszteletbeli védnökként támogatta, emelve az esemény rangját. Dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár Magyarországról érkezett, hozzájárulva az este különleges jelentőségéhez.

A közösség ereje: Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola és Óvoda

Az eseményen a Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola és Óvoda különleges szerepet kapott. Az intézmény tanárai és diákjai ünnepélyesen vonultak fel, és a közösség összetartozását jelképező fára helyezték szimbolikus leveleiket. Ez a gesztus erőteljes üzenetet közvetített: a magyar identitás, a hagyományok ápolása és a közös célok iránti elköteleződés fontosságát.

Hagyományok és generációk összekötése

A szervezők hangsúlyozták, hogy a bál nemcsak a hagyományok ápolásának ünnepe, hanem a generációk közötti kapcsolatok erősítésének egyik legfontosabb pillére is. A közös bevonulás, a csoportkép és a meghitt közösségi pillanatok mind hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar identitás és a közös értékek tovább éljenek a stuttgarti magyarok körében.

Tombola és jótékonyág

Az estét a tombola izgalmas sorsolása tette még emlékezetesebbé, ahol a résztvevők értékes nyereményeket vihetek haza. A bálon nemcsak szórakozással, hanem a jótékonyág élményével is gazdagodhattak a vendégek.

A jövő ígérete

A szervezők biztosították a közösséget arról, hogy a bál hagyománya a jövőben is folytatódik, tovább erősítve a magyar kultúrát.

Bandean Andrea, Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola

Ezután került sor a „Jónak lenni jó” adománygyűjtés összegének jelképes átadására.

Az elegáns vendégcsereg estélyi ruhákban és szmokingokban kifejezte elköteleződését a magyar kultúra, az összetartozás és a jótékonyág iránt.

Színes programok és emlékezetes pillanatok

Az est változatos programokkal szórakoztatta a résztvevőket. A Tornádó Zenekar, a Dűvő Zenekar, a Fedák Színház művészei, a Tanz und Gesellschaftsclub és a Csöbörösök Táncsoport a magyar zenei hagyományok széles palettáját mutatták be. A Dobó István Cserkészcsapat meghitt és bensőséges pillanatokkal gazdagította a közönséget.

A hagyományörző néptáncsoportok a Kárpát-medence különböző tájegységeinek táncait elevenítették meg, a táncház hangulatát idézve. A résztvevők maguk is bekapcsolódhattak a magyar folklór világába. A gyerekek fellépése különösen nagy sikert aratott – köztük az egyik tanárnő kislánya is szerepelt a produkcióban.

Az előadások között opera- és csárdás dalok is felcsendültek, tovább gazdagítva a zenei élményt.

Aranyalma irodalmi műhely Berlinben

Berlini magyar szervezetek irodalmi műhelye

Berlin különleges helyszínné vált az idén, hiszen az Aranyalmafa ágai között egy különleges irodalmi rendezvény valósult meg. Az Aranyalma, amely minden évben új lehetőségeket kínál a kreatív elméjük számára, most is hozott valami újat: egy izgalmas irodalmi workshopot, amelyen magyar gyerekek és magyar felnőttek is részt vehettek.

A rendezvény nem csupán egy produktív esemény volt: olyan közösségi élményt jelentett, amely összefogta az irodalom iránt lelkesedő embereket. Az Aranyalmafa, amely minden évben „leszakításra” vár, idén sok kéz és szív közreműködésével valósította meg ezt a különleges eseményt. A Zacc, Brunszvik és Cserkész közösség egyaránt hozzájárult a program sikeréhez, így igazán gazdag és színes élményben lehetett része mindenkinek.

A rendezvényen a kreativitás és a fantázia volt a főszerepben: minden résztvevő, fiatal és idősebb, lehetőséget kapott arra, hogy kifejezze önmagát, miközben együtt dolgozhattak a közös alkotás érdekében. A csoportok izgalmas feladatok elé álltak, és a kétórás közös munka során olyan művek születtek, amelyeket a Collegium Hungaricumban elő is adtak egymásnak.

A legkisebbek közösen bábozhattak, az eggyel nagyobb korosztály Ady Endre, Arany János, József Attila néhány versét modernizálta, a kis felnőttek Karinthy Frigyes „Tanár úr kérem” című művéből adták elő a „Rossz tanuló” részletet, a felnőttek, szülők pedig a „Családi kört” vitték a színpadra.

A rendezvény zárásaként a legbát-

rabbak lehetőséget kaptak arra, hogy saját verseiket is elszavalják a kíváncsi közönségnek.

Az Aranyalmafa körüli közösség igazi példája volt annak, hogy a képzelet és a művészet mindenkinek örömet hozhat.

A Zacc, Brunszvik és Cserkész szervezői hálásan köszönik mindenkinek, hogy részt vettek ezen a különleges szombat délutánon, amely során a vers, a kép és a fakanál bája egyesült. Bár a rendezvény véget ért, az Aranyalmafa mindig ott lesz, hogy jövőre új almákat teremjen.

Buda Beáta, KCSP ösztöndíjas

Frankfurti Magyar Bál és Táncház

2025. február 1-jén került megrendezésre a nagy hagyománynak örvendő Frankfurti Magyar Bál és Táncház, ami az egyik legfontosabb esemény a frankfurti és környékbeli magyarok számára. Idén közel 800 fő vett részt a rendezvényen, akik Németország különböző pontjairól és a Kárpát-medencéből érkeztek.

A jegyvásárlás idén új rendszerben, online formában zajlott, s ez jelentősen megkönnyítette a jegyértékesítést. Az eseménynek a Stadthalle Hofheim adott méltó otthont. A földszinten a könnyűzene kedvelői élvezhették az Asterix zenekar színvonalas repertoárját, míg az első emeleten családiasabb hangulatban zajlott a táncház.

Itt a Varázskör zenekar szolgáltatta a talpalávalót, Mester Márk és Mester-Szabó Ágnes jóvoltából pedig mezősegi, kalotaszegi, felcsúki, moldvai, szászcsávási és sóvidéki táncokat tanulhattak az érdeklődők. Kádár Orsolya szintén felcsúki lépéseket tanított.

A program fontos részét képezték a fellépések is. A nézők először egy keringőt láthattak, majd a Rezeda Néptáncgyűttes következett kalotaszegi táncokkal. Ezután a Cifra Néptáncsoport tagjai gömöri táncokat mutattak be, végül pedig egy rocky-összeállítást tekinthettek meg a résztvevők. A fellépők és felkészítő tanáraik több hónapon át fáradhatatlanul készültek a bálra, munkájuk eredményeként színvonalas produkciók születtek, amelyeket a közönség nagy örömmel fogadott.

Az est folyamán lehetőség volt tombolát vásárolni, ami nagy népszerűségnek örvendett. Megközelítőleg 400 nyeremény talált gazdára, köztük magyar finomságok, kézműves termékek és egyéb ajándéktárgyak.

A bál jó hangulatban telt, és nemcsak szórakozási lehetőséget kínált, hanem alkalmat adott baráti találkozásokra is. Az esemény hajnali 4 órakor, a magyar himnusz eléneklésével zárult.

Fontos tudni, hogy a Frankfurti Magyar Bál és Táncház jótékonyági esemény: a befolyt összeget az EMKE (Egyesület a magyar kultúra és az európai népek kölcsönös megértésének támogatásáért e.V.) a szórványban és a diaszpórában élő magyar fiatalok támogatására fordítja.

A rendezvény létrejöttét rengeteg ember áldozatos munkája segítette. Az esemény jelentőségét jól tükrözi a szervezők által gyakran emlegetett humoros kijelentés: a frankfurti magyarok számára az év két időszakra osztható – „a bál előtt” és „a bál után”.

Kapornaky Veronika, KCSP ösztöndíjas

Keringő

Rockyelőadás

Táncház

Cifra Néptáncsoport

Magyar Kultúra Napja – Utazó mozi - Mozgófényképszínház Némafilm-bemutató zongorakísérettel Hannoverben

A Magyar Kultúra Napja alkalmából „A tolonc” című némafilmet vetítettük, amelyet Szép András zongoraművész kísért zongorán.

A vetítés előtt Dózsa Éva Anikó rövid áttekintést adott a némafilm kialakulásáról és fejlődéséről Európában, Amerikában és Magyarországon. Ezután bemutatta a magyar némafilmipar egyik kiemelkedő alakját, a Kolozsváron élő és alkotó Janovics Jenőt, aki egy személyben volt színész, rendező, színházigazgató, producer és a magyar filmművészet egyik legfontosabb úttörője.

Szilágyi István rövid összefoglalójából megtudtunk egy pár érdekességet a film létrejöttéről és háttéréről. „A tolonc” egyike azon három játékfilmnek, amelyeket Kertész Mihály pályája kezdetén 1914-ben Kolozsváron, Janovics Jenő stúdiójában rendezett. Kertész később Hollywoodban lett befutott Oscar-díjas rendező Michael Curtiz néven, az ő nevéhez fűződik a legendás Casablanca is. A toloncot amerikai mozikban is forgalmazták angol nyelvű képközi feliratokkal, a szereplők nevét pedig angolosították. 2006-ban találtak egy kópiát a New York-i Magyar Ház pincéjében igen rossz állapotban, amelyet kalandos és viszontagságos úton sikerült megmenteni. Ezzel kapcsolatos érdekes részleteket Szép Andrástól tudtunk meg.

Kertész Mihály

A film több szempontból is igen értékes darabja a fennmaradt magyar néma nagyjátékfilmek csekély számú gyűjteményének. A Kolozsváron készített közel hetven némafilm közül ez azon négy közé tartozik, amelyekből nem csak pár perces részletek maradtak fenn. Ez az egyetlen olyan mozgóképfilm, amely megőrököti Jászai Marit, illetve az egyetlen fennmaradt magyar némafilm, amelyen a később Victor Varconi néven Hollywoodban híressé vált Várkonyi Mihályt láthatjuk játszani. „A tolonc” a második legrégebbi előkerült magyar némafilm az 1912-ben rendezett Késérű szerelem után.

Tóth Ede 1876-os népszínművének megfilmesítésére 1914 nyarán került sor. Kertész több helyszínen forgatott, így Kolozsváron, Torockón, a Tordai-hasadéknál és az Aranyos partján is készültek felvételek. A film ősbemutatójára Bécsben 1915 februárjában, díszbemutatójára Kolozsváron, a Színkör-mozgóban 1915. március 20-án került sor. A kolozsvári Ujság kritikája szerint „A tolonc” volt „a legelső jó magyar film”.

Hogy egy kicsit a régi mozivilág hangulatát a terembe varázsoljuk, vetítés előtt a „rikkancsfü” friss sós perccet árult a nézőknek. Majd, mint minden kulturális találkozónkat, ezt is kellemes eszem-iszommal, beszélgetéssel zártuk.

Dózsa Éva Anikó

Kismihók Gábor, egy hannoveri néző filmvetítés utáni véleménybeszámolója

„A tolonc” című, 1914-ben készült kolozsvári magyar némafilm a magyar filmtörténet egyik gyöngyszeme. Kertész Mihály rendezésében és Jászai Mari zseniális alakításával a film a korabeli technikai és művészi színvonalat is messze túlszárnyalja. A szívszorító történet, amely egy fiatal lány küzdelmeit és megpróbáltatásait mutatja be, mind a drámaiság, mind az érzelmi mélység szempontjából lenyűgöző. A rendezés kifinomultsága és a színészi játék hitelessége a mai napig magával ragadja a nézőket, miközben az erdélyi magyar némafilm aranykorának kiemelkedő darabjaként őrzi meg értékét.

Szép András, Kolozsvár jelenleg Budapesten élő elismert zongoraművésze, a film vetítését olyan lenyűgöző zenei aláfestéssel kísérte, amely tökéletesen illeszkedett a film drámai és érzelmi hangulatához. Improvizatív játéka során a történet fordulataihoz alkalmazkodott, finoman tükrözve a karakterek érzelmi állapotát és a cselekmény feszültségét. Szép művész úr érzékenyen használta a zongora dinamikáját: a lírai pillanatokban szelíd, halk dallamokkal hangsúlyozta a meghittséget, míg a drámai csúcspontokon szenvedélyes és erőteljes akkordokkal erősítette a jelenetek hatását. Játéka nemcsak kiegészítette, hanem tovább mélyítette a film atmoszféráját, egyedi élményt nyújtva a nézők számára. Ez a fajta művészi kíséret kiemeli a némafilmek időtlen varázsát és a zene erejét, amely áthidalja a szavak hiányát.

Magyar Kultúra Napja „A tolonc” című némafilm Hagenben

A hannoveri premier és a hamburgi bemutató után Hagenben volt a vetítőkörút végállomása. Kíváncsian és egyben izgatottan vártuk, milyen lesz az érdeklődés, hogy fog ránk – felturbózott, technikai trükkökkel elkényeztetett mai, színes filmeket nézőkre – hatni ez a kb. 110 éves, fekete-fehér némafilm?

Szép András zongoraművész

Nagy örömünkre távoli városokból (pl. Aachen, Bonn, Recklinghausen) is jöttek érdeklődők magyar módra feldíszített kis „mozinkba”. Szép András zongoraművész bevezető mondatai bepillantást nyújtottak a kolozsvári filmgyártás kezdetébe, valamint a film forgatása, másolatának

Amerikában való megtalálása, visszahozatala és megmentése történetébe. Német fordításunkat is ő szerkesztette rá a filmre a magyar szövegek alá, hogy a nem magyar ajkú nézőink is követhessék a történetet.

...és akkor leoltottuk a villanyt... megszólalt a zene, megjelent az első kép... az időgép visszarepített minket a múltba.

Mindannyiunkat megragadott a különleges hangulat, Jászai Mari és a többi remek színész kifejező játéka – amit az élőzenei aláfestés különösen fokozott. Nem is csak aláfestés volt, hanem az érzelmek, indulatok zenei nyelven való kifejezése, egy összművészeti alkotás, megismételhetetlen, hisz a pillanat varázsából született. Megkapó volt az anya és lánya egymásra tálalása és drámai elvesztése, nagyon jó volt a jelenetek, színhelyek, hangulatok változatos egymásutánja. Nem csoda, hisz Kertész Mihály volt a rendező, aki később (befutott Oscar-díjas rendező, Michael Curtiz néven) Hollywoodban a Casablanca című világhírű filmet is rendezte.

Jászai Mari. Berky Lili, Szentgyörgyi István

Amikor kigyúlt a villany, eltartott pár percig, míg visszazökkentünk a jelenbe.

Megköszöntük Szép Andrásnak, hogy egy ilyen szép, filmtörténeti szempontból is érdekes kulturális eseménnyel gazdagított minket, majd a terített asztal melletti vidám beszélgetéssel zártuk az estét.

Münnich Ildikó

Látogatás Aachenben - 2025. február 12.

Az aacheni dómban tett látogatást 2025. február 8-án vitéz Hegyi Gábor törzskapitány, ahol a Vitézi Rend nevében koszorút helyezett el a magyar kápolnában.

A kápolna 1367-ben készült el gótikus stílusban Nagy Lajos adomnyaként, így már több mint 600 éve fogadja a magyar zarándokokat. Mária Terézia királynő teljesen felújíttatta 1764-ben. A fülkéjében négy magyar szent egész alakos szobra áll, a jobb oldali belső falon pedig egy fekete márványtáblán magyar királyok és fejedelmek latin névsora található.

vitéz nemes agyagfalvi
Hegyi Gábor

Időutazás a képeken keresztül

Magyar nyelvű tárlatvezetésen vettek részt a Brunsvik iskolásai Berlinben

2025. január 18-a különleges nap volt a berlini magyar iskolában, hiszen a gyerekek egy nem mindennapi időutazáson vehettek részt a Német Történelmi Múzeumban. Az előzetes szervezést követően a Brunsvik tanulói Magyar Attila történész magyar nyelvű vezetésével egy interaktív, gyerekeknek szóló kiállításon fedezhették fel a reneszánsz és a kora újkor világát.

A tárlat központi eleme az „Augsburgi hónapképek” sorozatának egyik alkotása volt, amely a január,

február és március hónapokat ábrázolja. A festmény részletgazdagsága azonnal Hieronymus Bosch és id. Pieter Bruegel munkáit idézte fel bennem. A monumentális alkotás egy négy darabból álló festménysorozat első része, amely hihetetlen aprólékosággal mutatja be a különböző társadalmi csoportok mindennapjait a téli időszakban.

Tárlatvezetőnk irányított kérdéseivel a diákok alaposan megfigyelhették, hogyan éltek, öltözködtek, dolgoztak és szórakoztak az emberek abban a korban. A tárlatvezetés során négy kulcsfigurán – egy nemes hölgyön, egy kereskedőn, egy lovagon és egy szegényebb emberen – keresztül ismerhették meg a korabeli társadalom működését. Szó esett a mindennapi életéről, a mulatságokról, ünnepekről, a lovagi kultúráról, a gazdálkodásról és az újkori kereskedelem fejlődéséről is.

A kiállítás interaktív elemei különleges élményt nyújtottak a gyerekeknek. Nemcsak a festményt tanulmányozhatták, hanem közvetlenül megismerkedhettek a korszak eredeti tárgyaival is.

Láthattak lovagi páncélt, ezüsből és aranyból készült babacsörgőt, sakk-készletet, korabeli hangszereket, cserépedényeket, bőrkötésű bibliát, korabeli órát és még sok más.

Lovagi páncél

Nemes emberek tárgyai

Sőt, ki is próbálhatták, milyen nehéz feladata volt a lovagoknak a tornákon, hogyan működött a korabeli nyomtatás, vagy milyen hangjuk volt az akkoriban használt hangszereknek.

A tárlatvezetés során a restaurálási folyamatokról is tanultunk, megismerve, hogyan őrzik meg az utókor számára a kiállításon látott történelmi emlékeket. A program egyik legnagyobb sikerét a diákok aktív részvétele jelentette: sok kérdést tettek fel, érdeklődésük pedig egyértelműen bizonyította, hogy a kiállítás elérte célját.

A tárlatvezetést követően az iskolában a kiállításhoz kapcsolódóan magyar történelmi párhuzamokkal foglalkoztunk. A diákokkal Mátyás király életébe és a magyar reneszánsz világába tekintettünk be. A nap lezárásaként kézműves foglalkozást tartottunk, amelyen a gyerekeknek olyan alkotást kellett készíteniük, amely a kiállításon látottakhoz vagy hallottakhoz kapcsolódott.

Az elkészült művekhez címet és rövid leírást is kellett írniuk, amelyeket a következő iskolai alkalommal egy mini tárlatvezetés keretében mutatnak be egymásnak.

Ez az esemény fantasztikus lehetőséget biztosított a Brunsvikos gyerekek számára, hiszen nemcsak magyar nyelvű tárlatvezetésen vehettek részt, hanem aktív közreműködésük révén a saját élményeiken keresztül mélyíthették el tudásukat. Az ilyen interaktív történelmi programok segítenek abban, hogy a gyerekek közelebb kerüljenek a múlt megértéséhez, miközben élvezetes tanulási élményben is részesülnek.

Böröndy Veronika, KCSP ösztöndíjas

„Légy jó mindhalálig!”

2024. december 15-én végre újra jók lehettünk, újra bebizonyíthattuk, hogy az összefogásban van a segítség legnagyobb ereje.

A törökbálinti gyermekhospice házat, a Tábittha Házat 2012 óta működteti a Baptista Szeretetszolgálat, ezzel olyan családoknak nyújtva segítséget, amelyek életükben a legnehezebb harcot vívják. Az intézmény szeretetteljes környezetben biztosít speciális fizikai, lelki és szociális ellátást gyógyíthatatlan beteg gyerekeknek és hozzátartozóiknak. Jelenleg azonban egy ilyen ház nem elég, ezért idén nekik gyűjt a közmédia jótekonysági műsora, a Jónak lenni jó!

Az adománygyűjtés célja egy Közép-Európában egyedülálló, új gyermekhospice intézmény építése.

A Konzuli Magyar Iskola és Óvoda már hónapokkal a rendezvény előtt készült erre a nagy napra: minden helyszín megszervezte a maga adománygyűjtési lehetőségét karácsonyi süti- vagy könyvvásár, teadélután vagy éppen bolhapiac formájában.

Szülők, gyerekek és pedagógusok hatalmas lelkesedéssel vettek részt a jótekonysági tevékenységben, szívvel-lélekkel fáradoztak a jó ügy érdekében.

Ennek az áldozatos munkának a megkoronázásaként találkoztunk múlt vasárnap Stuttgartban, a Bruder Klaus katolikus templomban, ahol a magyar egyesületek és szervezetek képviseltették magukat.

Szívmelengető érzés volt újra összefogni, érezni a közös erőt magunkban. Illatozó bogyósok, forralt borok és sütemények között vezetett az út a közös cél felé, melyben iskolánk is oroszlánrészrt vállalt.

A magyar mise és a közös ebéd után a gyerekek áldott kórusa fogadta a látogatókat, majd a templomban helyet kapott lenyűgöző

árnyjáték, kézműves- és ének-, valamint táncfoglalkozások vették kezdetüket.

Mindezek eredményeként a Konzuli Magyar Iskola és Óvoda komoly összeggel támogatta a szeretetszolgálat idei nemes célját.

Büszkék vagyunk és hatalmas köszönettel tartozunk a támogatóinknak, tagjainknak és minden segítőnek, akik időt és energiát nem sajnálva részt vettek az elmúlt hónapok áldozatos munkájában. Mi is részeseivé váltunk annak a stuttgarti összefogásnak, amelynek eredményeként nemcsak erkölcsileg, hanem anyagiilag is támogatjuk az életük legnehezebb időszakát élő családokat.

Kilométerekben mérve talán messze vagyunk a hazánktól, de a szeretet mértékegysége soha nem lehet a távolság.

Hangunk innen is elhalatszik, kezünk innen is segítséget nyújt, szívünk pedig innen is üzeni: jók voltunk, jók vagyunk és ezután is jók leszünk, mert jónak lenni jó!

Körmendi Mária,
Baden-Württembergi
Konzuli Magyar Iskola

Suli-jubi – avagy 10 évesek lettünk!

Örömnöpet ültünk szombaton Ulmban. A Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola és Óvoda 10 éves lett az idén. Az ulmi tagiskolának a nagy testvére, az alapító ludwigsburgi és stuttgarti iskola ünnepi hangulata hozzánk is elért. Ludwigsburg és Stuttgart egyszerre indult.

Lázás készülődés előzte meg a szombatot. Az iskola udvarára egymás után gurultak be az autók, s a kipakolásnál nehéz volt eldönteni, hogy a családok elköltöztek otthonról vagy egyszerűen így érkeznek az oviba, suliba.

Volt, aki bármennyire is készült a találkozásra, betegség miatt mégsem tudott jelen lenni – de szívünkben mindannyian ott voltak.

Társaink voltak az online tanulók is, akik sok száz és ezer kilométer távolságról csatlakoztak be: Ausztriából és Ausztráliából.

Az ünnep színes, dalos, hangos, mozgalmas volt.

Az osztálytermekben bohócönarckép készült, amely később az „Arcképcsarnok” kiállításon volt megtekinthető. A szülők a „Melegedőben” mindenféle finomságtól roskadozó büfét varázsoltak. Volt ott almás rétes, fűszeres vaj, erdélyi vinetokrém, kecskesajtos csípős szendvicsek, frissen sült meleg kalács, pogácsa, gyümölcsös tál, felsorolni lehetetlen a sok finomságot! Kávéfőzőt hozott Ildikó, mindannyiunk nagy öröme lehetett válogatni az ébresztő erős kávé vagy selymes kapucsinó között.

Félév lévén kiosztottuk a bizonyítványokat is, büszkén vették át a tanulók.

Zenebona kíséretében érkeztek a jelmezbe öltözött gyerekek, tánc, éneklés segítségével újták el a telet.

Felcsendültek a „Himnusz” hangjai. Mindannyiunk himnusza, mely határtalanul összeköt bennünket a jelenben.

Szilágyi József, az ulmi tagiskola tanára, tolmácsolta Eberling Tímea, az iskola vezetőjének az üzenetét, aki nem tudott Ulmban személyesen jelen lenni, és köszöntötte az ünneplő közösséget.

Székely Enikő, az Ulmi Magyar Kultúregyesület elnöke, egy 100 éves iskolatáskába rejtett kincsekkel érkezett, átnyújtva az iskola tanulóinak és pedagógusainak.

Ausztráliából Luna és Lynn a kezdetekre emlékeztek, s örömmel fedezték fel, hogy az iskola első tanító nénije, Zámbori Andrea is jelen van az ünnepségen.

Tiéd a színpad! – s a tér színpaddá alakult át.

Gere Éva apróságai visszavonultak a kis kuckójukba, sok volt nekik a zsongás. A Lepkecsoport megható táncval mutatta be fejlődését, Pap Krisztina kis tanítványai bizony könyveket csaltak a szemünkbe. Hornyák Éva tanítványai furulyán, altfurulyán és szaxofonon játszottak, külön és együtt is. Gréta furulyált, Anna énekelt. Majd Eszter játszott furulyán Évával, majd egyedül és szaxofonon is. Krisztina kicsinyei is zenéltek:

Harisnyás Pippi, azaz Harmat is furulyált, őt követték Izabel és Helena. A csoport együtt volt a „farsangi kutyabálon”. Joó Mónika tanítványai Kinizsi Pál alakját idézték meg egy színi jelenet segítségével, nagy sikert aratva.

Énekekkel és mondókákkal mutatkoztak be Váradi Nikolett tanítványai is, a Lepkék, Méhecskék és Katicák gyerekeivel együtt. Volt ott Zorro, szakács, Harisnyás Pippi, párdúc, Jázmin hercegnők, polip, katica, lepke, pillangó, orvos, kutya, a mohácsi busó jelmez, lovagló lány, villám vagy gumimaci, mosolygós arc, nyomozó, Aquaman, ...

A szkecs-meccses Szilágyi József tanítványai, a legnagyobbak adtak elő vicces szójátékokat, amelyeknek témái a tanárok, a dolgozatok, a tanulás és a tudás voltak.

Végül az összes tanítvány és pedagógus együtt énekelte el Havas Lajos Sulidal című énekét. Megható volt hallani, ahogy zengett a tér a csicsörgő gyerekhangoktól, akik azt énekeltek, hogy

„Állj be közénk, mert itt a helyed...
Van, ami benned szép
Van, ami bennem jó!
Van, amit együtt éneklünk el,
S az a dal úgy lesz jó.”

Mert ez az iskola csak együtt jó és szép, mert mi tesszük olyanná, hogy mindannyian megtalálják a helyüket, a tudás kincseit megszerzzék maguknak. Nem szabad még megfélekezni arról sem, hogy az iskola vezetősége virággal, könyvvel és emléklappal kedveskedett a pedagógusoknak, a vendégeknek és a tanulóknak.

Köszönet illeti Magyarországi Kormányát, hogy 10 évvel ezelőtt felismerte a magyar iskola létrejöttének a fontosságát, támogatta és azóta is támogatja, hogy Baden-Württemberg tartományban a magyar gyerekek magyar nyelven tanulhassanak.

Egy nagyon mozgalmas nap végére érve tele voltunk élményekkel, amelyek majd később emlékké szelődülnek.

Élmények, dalok, képek és hangulatok, ismerkedés és beszélgetések mind megannyi építőköve iskolánknak.

Ha még nem vagy ilyen vagy hasonló közösségnek, nem is tudod, hogy miről maradsz le.

10 éves az iskola, 10 év tanulás, 10 év élmény, 10 éves közösség.

Isten áldását kérem erre a nagy közösségre, hogy még sokáig magyar nyelven tanulhassanak a gyerekek itt, a diaszpórában.

Székely Enikő

A Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola tizedik, jubileumi éve

Ludwigsburgi alapító tanárok Eberling Tímeával és dr. Berényi Jánossal

A külföldi magyar oktatásban már tapasztalatokat szerzett Eberling Tímea évekként eltelte nagyot mert álmodni, 2015 januárjában a magyar bálon segítséget és támogatást kért dr. Berényi János főkonzultól egy konzuli magyar iskola létrehozásához Baden-Württembergben. A kérése meghallgatásra talált. Hamarosan néhány lelkes pedagógus is a tíz éve dédelgetett álmom mellé állt.

A 2015/16-os tanévben 110 tanulóval Stuttgartban és Ludwigsburgban indult el a hétvégi magyar oktatás. A következő tanévben ezeken a helyszíneken óvoda is alakult, és Tübingenben, Ulmban és Wellendingenben is alakultak csoportok. 2017-ben megnyitotta kapuit a heidenheimi, a radolfzelli és a renningeni iskola, majd 2018-ban a baden-badeni és 2021-ben a pforzheimi.

A Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola a tizedik tanévben tíz helyszínen tartotta meg jubileumi megemlékezését, hogy méltóképp megünnepelje, hogy a tartományban a magyar nyelv, hagyományok és kultúra őrzésének és továbbadásának egyik szellemi központja a diaszpórában.

Az iskola vezetősége levelet küldött azokra a helyszínekre, ahol nem lehetett jelen, hiszen az ünnepségek szinte mindenütt egyszerre zajlottak:

„Minden helyszínnek megvannak a maga sajátosságai, de abban azonosak, hogy a gyerekek 60 tanítási órában sajátítják el a tanmenetben rögzített anyagot. Egy-egy óra megtartása mögött mérhetetlenül sok felkészülés van. Ehhez a munkához hatalmas hivatástudat kell, amiről az iskola pedagógusai tanúbizonyságot tesznek nemcsak az oktatásban, hanem rendezvények és kirándulások szervezésében is. Ezúton szeretnénk kifejezni hálánkat és megköszönni áldozatos munkájukat.

A sikeres működéshez elengedhetetlen a támogató szülői háttér. Egy jó szülői közösség nagyban tudja segíteni a pedagógus munkáját. Köszönjük a szülőknak, hogy biztosítják a gyerekeknek a lehetőséget, hogy a magyar iskola életének részesei legyenek. Nem is kis áldozat ez, elég csak a pénteki vagy a szombati beutazásokra gondolnunk. És mennyi minden van még!

Köszönjük a vendégeknek, hogy jelenlétükkel megtisztelik az ünnepünket.

A legnagyobb köszönet azoknak jár, akikért mindez létrejött, működik: a gyerekeknek.”

Tíz helyszínen tízféle ünnepség zajlott 2025. február 15-én, s bár két nagy témakör köré épült az ünnepi műsor a „Ki mit tud?” tehetségkutató program és a farsangi jelmezes bemutatkozás, vigasság köré, mégis mindegyik kicsit más volt. De a nap magasztos pillanatait mindenütt megélték, ahogy arról az iskolánk honlapján megjelent cikkek is beszámolnak <https://bwkmi.ulbe.org/>. Ebből kettőt emelnek ki:

„A ludwigsburgi tagiskolában Reichle Viktória vezetőhelyettes köszöntötte a vendégeket, majd Eberling Tímea iskolavezető és dr. Berényi János iskolaalapító főkonzul díszoklevelet osztott ki az

alapító tanároknak és azoknak a diákoknak, akik a kezdetektől járnak az iskolába. A vendégek: Altbäcker Edit, a Liszt Intézet magyar szervezetekkel és iskolákkal való kapcsolattartásért felelős munkatársa, Benda Luca, a RaabeKlett kiadónál a magyar nyelv és irodalom tananyagok és tankönyvek szerkesztője és a Szent Gellért Katolikus Egyházközség és a Történelmi Vitézi Rend Németország Önkéntes Csoportjának képviselőjében Szegei Oszkár tisztelte meg jelenlétével az eseményt.” – Juhász Dupák Bernadett pedagógus.

Több helyszínen az iskola egykori tanárait hívták meg egy kis visszaemlékezésre, volt ahol az öregdiákokat, Ulmban Székely Enikő, az Ulmi Magyar Kultúregyesület elnöke volt a vendég.

„A stuttgarti megnyitón Kateryna Stegmaier köszöntötte a vendégeket, majd a stuttgarti magyar főkonzulátus nevében Tőreki Valentina konzul asszony mondott beszédet. Az esemény jelentőségét Körmen-di Mária jubileumi köszöntője emelte, aki visszatekintett az iskola elmúlt éveire, sikereire és közösségformáló szerepére. Az aulában és a termekben a gyerekek fotói voltak kiállítva, ahol megcsodálhattuk a tevékenységükről készült pillanatképeket.

A rangos eseményen zsűritagként is részt vett Merlász Tibor

atyja, a Stuttgarti Magyar Katolikus Egyházközség papja, valamint Tőreki Valentina konzul asszony és Meckelholt Orsolya, a Stuttgarti Konzuli Magyar Iskola és Óvoda volt tanára, akik nemcsak a verseny értékelésében vállaltak szerepet, hanem személyesen adták át az okleveleket és emléklapokat a résztvevőknek.” – Bandean Andrea tanárnő

A nap legfontosabb szereplői minden helyszínen, természetesen, a gyerekek voltak, akik valóban megmutatták, hogy mennyi mindenben tehetségesek. Verset mondtak, saját filmet vetítettek, bemutatták a könyvüket, amit saját maguk írtak, zenéltek, énekeltek, táncoltak és bűvészkedtek. Néhol egy-egy pedagógus is színpadra merészkedett legalább akkora lámpalázzal küszködve, mint a tanítványaik.

Gyerek, felnőtt együtt táncolt, igazi születésnap hangulat alakult ki a tanítási nap végére, a szülők mindenütt „terülj, kerülj asztalkámat” varázsoltak, hogy falatozás közben igazán jó ízű legyen ne csak a finom étel, hanem az egymáshoz intézett szép magyar szó is.

Az ünnepi lufik még le sem engedtek, de már tervezzük a következő időszak eseményeit, hogy újra adni tudjunk tudást, egy kis otthonérzetet és végtelen nagy szeretetet. Ha csak egy gyereknek is hozzáadunk valamit az életéhez, akkor már nem volt hiábavaló az ittlétünk. Cserébe a legértékesebb valutát kapjuk, a gyerekek mosolyát, amire nemcsak egy évtizedet lehet építeni, hanem egy diaszpórában élő erős közösséget.

Körmen-di Mária, Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola

Az iskola alapító diákjai

Március 15-ei megemlékezés Frankfurtban

Március 9-én tartottuk Frankfurtban az 1848–49-es forradalom és szabadságharcra való megemlékezést. A szentmisét követően szeretetvendégségre került sor, majd kezdetét vette az ünnepi műsor.

Először a Csodaország Klub 4–9. osztályos tanulói szerepeltek. A bemutatott színdarabban a márciusi ifjak és a pesti lakosok elevenedtek meg a szemünk előtt, felidézve a március 15-ei eseményeket. A színdarabban feltűnt Petőfi Sándor, Jókai Mór, Vasvári Pál, valamint Irinyi József alakja is. A „Nemzeti dal” az egyházközség kórusa énekelte együtt a fellépőkkel, melyhez lelkesen csatlakozott a közönség is. A darab zárásaként Petőfi Sándor „Föltámadott a tenger” című művét szavalták el a gyerekek egy rendhagyó újragondolásban, verskórus formájában, ahol két szövegszálban hangzott el a szöveg, mely az ismétlések által vált hatásossá és sodróvá, még inkább kihangsúlyozva ezzel a vers üzenetét.

Ezt követően a Cifra Néptáncsoport tagjai mutattak be gömöri táncokat. A fellépő gyerekek ilyen felállásban eddig még nem szerepeltek együtt, így ez fontos megmérettetés volt a számukra, melyet sikerrel vettek: a közönség kitörő tapsal díjazta fellépésüket.

Mind a Csodaország Klub, mind a Cifra Néptáncsoport növendékei sokat próbáltak annak érdekében, hogy kiállhassanak a közönség elé, nem kevés időt áldozva ezzel szabadidejükből. Nem csupán a gyerekeket illeti elismerés, hanem a szülőket is, akik megoldották, hogy gyermekeik eljussanak a próbákra. Az ő odaadásuknak köszönhető, hogy lesz még, aki tovább viszi a

magyarságtudatot a frankfurti magyar közösségben.

Végezetül Rab Irén tartott előadást a magyarok szabadságvágyáról és a magyar szabadságharcokról, különös tekintettel az 1848–49-es forradalom és szabadságharcra. Az előadó Magyarországot a németek számára bemutató „Ungarnreal” című könyvét Klement Kornél, a BUOD (Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége) elnöke méltatta. Az eseményt egy Kossuth-nóta elnevelésével zártuk.

A frankfurti magyar közösségben kiemelt szerepet játszik az egyes szervezetek, csoportok közötti együttműködés. Ezt tükrözte a március 15-ei megemlékezés is. Az ünnepségnek a Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség biztosított helyszínt, a műsorban közreműködött a templomi kórus, a Cifra Néptáncsoport és a Csodaország Klub, melyek növendékei közül nagyon sokan cserkészek is egyben. Az ilyen fokú összetartás nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a közösség fennmaradjon és bővüljön, valamint, hogy új embereket nyerjen meg az egyes tevékenységekhez, programokhoz, legyen szó a magyar misén való részvételről, cserkészetről, néptáncról vagy magyartanulásról.

.Kapornaky Veronika, KCSP ösztöndíjas

Február Berlinben

A Berliini Fonó Táncgyűttes 2025. februári programjairól

A Berliini Magyar Kolónia farsangi bulija: Fellépett a Berliini Fonó és tánc házzal színesítettük a farsangi hangulatot.

A berliini magyar közösség február végén ismét felejthetetlen farsangi bulit tartott, melyhez a Berliini Fonó különleges fellépésével és rövid moldvai tánc házzal járult hozzá. Az eseményre számos magyar és berliini érdeklődő is ellátogatott, akik együtt ünnepelték a tél utolsó napjait és a tavasz közeledtét. A rendezvényt a berliini Magyar Kolónia szervezte.

A berliini magyar közösség évről évre igyekszik színesíteni az eseményeket, és idén sem volt ez másképp. A fellépő Berliini Fonó a hagyományos magyar népzene és néptáncot hozta el a résztvevőknek, rögtön megidézve a hazai kultúra varázsát. A DJ pedig kitartó, egész estés műsorával fergeteges hangulatot teremtett, miközben a résztvevők mulattak, táncoltak és közösen szórakoztak.

A bulit egy rövid moldvai tánc ház színesítette, amely a magyar népzene és tánc iránti szeretetünket, valamint a közösségi együttlét fontosságát emelte ki. A moldvai táncok ritmusai mindenkit magukkal ragadtak, és a táncparkett hamarosan

megtelt lelkes résztvevőkkel, akik szívesen csatlakoztak a közös táncoláshoz.

Másnap, vasárnap reggel, különleges gyerektánc házat tartottunk, mely szintén a farsangi hangulatot idézte meg. A gyerekek, akik legalább húszan érkeztek, örömmel vettek részt a táncoktatáson, ahol a magyar néptáncok alaplépéseit tanulhatták meg. A gyerekek lelkesedése és vidámsága mindent elmondott arról, milyen fontos a hagyományok megőrzése és átadása a következő generációknak. Az esemény során a gyerekek nemcsak táncoltak, hanem farsangi jelmezeiket is bemutatták, ami tovább fokozta az ünnepi hangulatot.

Mindkét esemény remek hangulatban zajlott, és minden résztvevő számára felejthetetlen élményt nyújtott. A tánc, a zene és a közösség ereje ismét bizonyította, hogy a berliini magyar kolónia erős és összetartó, mindig kész arra, hogy közösen ünnepelje meg a magyar hagyományokat és kultúrát, miközben az itthoni közösségi élményeket is megőrzi.

A farsangi hétvége igazán sikeres volt, és mind a fonós táncosok, mind a gyerekek, mind a felnőttek egyaránt boldogan zárták a rendezvényt, tele új élményekkel és emlékekkel. A Berliini Fonó Táncgyűttesnek mindig is fontos szerepe volt a kultúra ápolásában, és ezúttal is sikerült ezt megvalósítani egy igazán színes és vidám farsangi program keretében.

Szabó Zsombor, KCSP ösztöndíjas

Gyermektánc ház

Farsang

Télűzés a bajorországi magyar közösségben

Passauban és környékén két alkalommal is búcsút vettünk a téltől.

A Mozaik Passaui Magyar Iskolában is elbúcsúztattuk a telet egy vidám farsangi ünneplés keretében.

A farsangi multság mozgásos-táncos közös foglalkozással kezdődött, majd a gyerekek különböző állomásokon próbálhatták ki ügyességüket és kreativitásukat. Az állomásokon ügyességi játékok várták őket, a kézműves foglalkozás keretében pedig saját busómaszkokat és fakanálból kiszebábokat készíthettek. Akik farsangi jelmezüket szerették volna teljessé tenni, arcfestést is kérhettek.

A játékok és a kreatív alkotás után a gyerekek egy mesét hallgathattak meg, majd az iskola udvarán közösen elégettük a kiszebábót, hogy helyet adjunk a közelgő tavasznak. A farsangi programot – a gyerekek legnagyobb örömeire – közös fánkozással zártuk.

A Neuhausi Kultúregyesületnél is hasonlóképpen ünnepeltünk: a rendezvény jelmezbemutatóval indult, ahol kicsik és nagyok egyaránt megcsillogtathatták kreativitásukat. A közönség kedvenceire szavazni is lehetett, így a legötletesebb, legviccesebb vagy éppen legijesztőbb jelmezek viselői méltó elismerésben részesültek. A bemutatót követően ügyességi játékokban vehettek részt a gyerekek és a felnőttek. A versengést jókedv és lelkes szurkolás kísérte, igazi közösségi élményt teremtve minden résztvevő számára.

A játékok után rövid beszélgetés következett a farsangi hagyományokról és a busójárás eredetéről. A gyerekek megtudhatták, miért öltözzünk maskarába farsangkor, miért égetünk ilyenkor kiszebábót, és milyen népszokások kötődnek ehhez az időszakhoz Magyarországon.

A mesélés után elégettük a kiszebábót, miközben a gyerekek kereplőkkel és kolompokkal zajongva kiabálták: „Jöjjön a tavasz, vesszen a tél!” A télűző rituálé mindenkit magával ragadott, a gyerekek pedig különösen élvezték a hangoskodást.

Jövőre újra találkozunk – még több jelmezzel, játékkal és télűző jókedvvel!

Farkas Fanni Réka, KCSP ösztöndíjas

Regös táncos hétvége Oberammergauban

A már több éves hagyománynak hódolva idén is sor került a Regös táncos hétvégéjére Oberammergauban. Az Alpok lábánál fekvő festői szépségű bajor falu 2025. március 7. és 9. között kis túlzással felcsíki és szatmári népzeneről, énekszótól volt hangos.

A tábor elsődleges célja mindig az, hogy az aktuális táncanyag elmélyüljön és nagyobb lépésekkel haladjunk a következő koreográfia felé. Ám a szorgos munka mellett a hangulatra sem volt panasz, egy áttáncolt hétvége mindig összehozza a résztvevőket.

Ezúttal felcsíki és szatmári táncok voltak terítéken. A hétvége végére a kezdő és a haladó csoport fogalmai elvesztették értelmüket, hiszen aki csak tehette, ebből is, abból is kivette a részét. A két tájegység tánca merőben különbözik egymástól, így a tapasztaltabb táncosok számára is akadt kihívás. Tarczali Ramóna, Bilicki Viktor és Csanak Szabolcs tanított a három nap során. Ezúton is köszönjük egész éves munkájukat, kitartásukat és profizmusukat.

A táncmaratont csapatépítő játékok színesítették. Egy-egy ilyen tábor jó időre feltölti az embereket, újra összekovácsolja a csapatot. Néha nehéz ilyesmire rászánni az időt, de mindig kifizetődik. A Regös csapata évente több gyerekrendezvényt, táncházat, koncertet és fellépést bonyolít le teljesen önkéntes alapon a közösségért és a közös meggyőződésért.

Egyelőre nem fogytak el a segítő kezek, így csak arra lehet következtetni, hogy jól telik az együtt töltött idő.

Próba

Idén Balogh Melinda énekesnő volt a tábor kiemelt vendége, aki szatmári és felcsíki népdalokat tanított a társaságnak, sőt egy-két dalt cigányul is megtanultunk pergetni. Kijelenthetjük, hogy a foglalkozás idén is elérte a célját: felcsíki és szatmári táncokat is sikerült elsajátítani, jó pár élménnyel és népdallal gazdagodott a társaság.

Kósa Emese Izabella, KCSP ösztöndíjas

Cigány csujogatások

Hagyományos disznótoros mulatság

a stuttgarti magyarok szervezésében

2025. január 18-án Plieningenben gyűltek össze a Stuttgartban élő magyarok hagyományos disznótoros mulatságukra. Az esemény nemcsak a magyar gasztronómia remekeiről szólt, hanem a közösségi élményről, a hagyományok ápolásáról és a jókedvről is. A gyerekeknek délutánra gyerektánccházal, népi énekekkel készültek a szervezők, az est folyamán felléptek a Csöbörösök Néptáncgyűttes táncosai.

A disznóvágás hagyományaihoz híven a program előkészületei már jóval a disznóvágás előtt megkezdődtek: összeállt a csapat, ki-kik a beszerzésért, a szűrésért, a feldolgozásért, az ételek elkészítéséért, a programért, a büféért volt felelős. Január 18-án már hajnalban kezdődött a munka: sokan sokat tettek azért, hogy a délutáni kapunyitásra minden készen álljon.

16 órától érkeztek a mulatságra a vendégek, akiket megterített asztalok és ínycsiklandó illatok fogadtak. 17 órától a gyerekek vehettek részt a számukra tervezett tánccház foglalkozáson. Többek között a „Daniéknál a legények” vagy a „Mély kútba tekintek” népi dalok és játékok mellett néhány moldvai tánc alaplépéseivel is megismerkedtek a legkisebbek.

A vacsorát követően a stuttgarti Csöbörösök Néptáncgyűttes táncosai léptek színpadra, akik balázstelki táncokat mutattak be. Bemutatójuk nagy sikert aratott, majd a közönséget is bevonták a mulatságba, hiszen a táncosok „kedvcsinálója” után következett a moldvai tánccház, később pedig a szatmári táncitanítás.

Két táncosnak azért is volt különleges a január 18-i dátum, mert ekkor ünneplik születésnapjukat. Az est folyamán őket is köszöntötték a vendégek, táncosok: közös énekléssel, tortával és palatkaival táncokkal.

A szervezők és a délvidéki Fokos zenekar

A délvidéki Fokos zenekar egész nap biztosította a jó hangulatot: már reggeltől zenéltek, így az előkészítő munkákban résztvevők is jó kedvvel végezték a feladatokat. A vendégek érkezésekor, a vacsora alatt is muzsikaszó hallatszott; a gyerektánccház, a táncbemutató, a születésnap köszöntések, illetve az esti tánccház elengedhetetlen eleme volt a népzene, melyet ez a nagyszerű banda szolgáltatott.

Köszönjük mindenkinek, aki munkájával hozzájárult az idei disznótoros mulatsághoz. Reméljük, hogy jövőre is találkozunk!

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Balázstelki táncok

Gyermektánccház

Berlini magyar cserkészek a busójáráson: Tradíció, közösség és barátság a mohácsi farsangon

A busójárás nemcsak Magyarország egyik legismertebb farsangi eseménye, hanem egy különleges élmény is, amely minden évben a tél elűzésére és a tavasz hírnökeinek megünneplésére hívja a helyieket és a látogatókat egyaránt.

A hagyományos mohácsi busójárás idén különleges fordulatot vett, hiszen a berlini magyar regös cserkészek is felkerekedtek, hogy testközelből, saját szemükkal tapasztalják meg ezt az ősi szokást, és a hagyomány részeseivé váljanak.

A busójárás a magyar kultúra szerves része, helyet kapott az UNESCO szellemi kulturális örökség listáján is. Az esemény középpontjában a busók állnak, akik félelmetes álarcokat viselnek, miközben szőrmeöltözetükben, csörgőkkel és kolompokkal járják Mohács utcáit. A cél nem más, mint elűzni a hideget és a rossz szellemeket, miközben a tavasz érkezését ünneplik, biztosítva ezzel a termékenységet és a bőséges termést.

A busójárás azonban nemcsak rituálé, hanem igazi közösségi ünnep is, amely sokszor összefonódik a tánccal, zenével és a vídám hangulattal.

A berlini magyar cserkészek számára az élmény egyedülálló lehetőség volt arra, hogy közelebből is megismerkedjenek ezzel a különleges népszokással. A hétvégi program során részt vettek a busójárás legfontosabb eseményein: a busók csónakos átkelésén a Dunán, a hatalmas busófelvonuláson, a farsangi koporsó vízre bocsátásán, valamint a máglyagyújtáson és a busókkal való táncon.

A résztvevők számára minden pillanat újabb élményt jelentett, amely még inkább hozzájárult ahhoz, hogy a magyar hagyományok részesévé váljanak.

A busójárás mellett azonban más fontos célja is volt a találkozásnak: szorosabb kapcsolatépítés kezdődött a Külföldi Magyar Cserkészszövetség I. Európai kerületének tagjai és a Magyar Cserkészszövetség VI. kerülete között. Hiszen 2026 nyarán közös Kerületi Nagytábort szerveznek majd Mohács térségében, ezzel emléket állítva a mohácsi vész 500. évfordulójának.

Az ismerkedés és barátkozás célja, hogy a jövőben a két kerület közötti együttműködés még erősebb legyen, és a tábor minden résztvevője maradandó élményekkel gazdagodhasson.

Ez a hétvége nemcsak a magyar hagyományok mélyebb megismerését hozta, hanem erősödő közösségi érzést is hozott a berlini magyar cserkészek számára. A busójárás igazi színes, zenei és táncos forgataga újabb alkalom volt arra, hogy a magyar kultúra élő hagyományait, a közösségi összetartást és a jövőbeli együttműködés reményét ünnepljék.

Buda Beáta, KCSP ösztöndíjas

Hí a haza! – ünnepeljünk együtt március 15-én Ulmban!

Így hangzott az ismerős felhívás az Ulmi Magyar Kultúregyesület plakátján. Az ellenállást nem tűrő hívó szóra 2025. március idusán is hűséges hazafiak seregettek az ulmi történelmi erődtámasz középületének magyar termeibe, ahol büszke magyar honfitársak ünnepelték és éltek meg együtt az emlékezés felemelő pillanatait.

A haza bizony hí! Fáradságtalanul és örökké! Az idők végezetéig! A hívó szóra menni kell! 2025-ben is! Egy akarattal és egy célért: dicső történelmünk eseményei, bátor és merész hőseink tettei generációkon átívelve maradjanak meg az emlékezetben! Így, és csakis így élnek tovább velünk! Emléküket ne őrizgessük magunkban, mert nem rab! Ne csak ápolgassuk, mert nem beteg! Éljük meg! Válsuk tettekre ezt a fontos küldetést, úgy, ahogy hajdanán tették a márciusi ifjak!

Az erődtámasz hideg, rideg középülete méltóságteljesen áll Ulmban. Falai között talált otthonra az Ulmi Magyar Kultúregyesület. Itt van a főhadiszállás. Ide tűzik ki minden egyes szent találkozás alkalmával utolsó jussukat, a szót, a szent láthatatlan, tépett lobogót, magasra tartják és lengetik, az oromra minduntalan kitűzik, s a csillagoknak büszkén meglengetik.

Ezek a szép gondolatok Wass Albertet idézik szabadon, de azok élnek meg, azok váltják cselekedeteket, akik belépve, az erődtámasz magyar termeiben életre keltik kultúrában, hagyományokban, hétköznapiakon, ünnep- és jeles napokon. De mindig kell egy várkapitány! Akinek szilárd hite, nemzete iránti elkötelezettsége, személyes példamutatása, hitelessége a közösség számára irányt mutat. Összefog és egyben tart, elképzel és megvalósít, kér és ad, elkezd és befejez, segít és kér.

Székely Enikő, az Ulmi Magyar Kultúregyesület vezetője ebben a szellemben álmolta meg évekkal ezelőtt a március 15-ei események méltó megünneplését. Az álmából valóság lett. Székely Enikő bölcs vezető lévén tömöríti, egyben tartja az egyesülete mellett azokat a magyar szervezeteket, amelyek Ulmban és Ulm környékén működnek, végezve áldásos tevékenységüket a magyar identitás megmaradása érdekében.

Ennek az összefogásnak egyik gyümölcse a közös megemlékezés az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 177. évfordulójáról.

A haza bizony hitt! Március 15-én az erődtámasz magyar termeibe hitt! A városban, a város környékén és a város távol eső pontjain élő magyar ajkú testvéreket hitt! Közös, ünnepi, méltóságteljes együtt-létre hitt! S a hívó szót sokan meghallották.

Az ünnepelők küllemük és lelkük ékében érkeztek, mellük díszes ékkövével: a nemzeti színekben pompázó kokárdával. Nagy esemény volt ez! Minden tekinteten, arcvonáson a várakozás kíváncsisága ült. A csillogó szemek és ragyogó arcok az örömteli üdvözlésekben, találkozásokban eredtek és a búcsú pillanataiban végződtek.

Az erődtámasz egy bizonyos szárnya elfoglaltatott, bevetett! Érkeztek a magyarok hívó szóra Ulmból és Ulm környékéről, Stuttgartból, Wangerből. A láthatatlan lobogót kitűzte az ünnepelő sokaság, kezdetét vette a megélésbe ágyazott méltóságteljes felidézés.

Az ulmi Kék Duna Kórus Fekete-Nagy Mónika karnagy vezetésével és zongorakíséretével a dallamok világába repítette a hallgatóságot. Az ének és a zene varázslatos harmóniája ajándékozta azokat az ünnepeléshez méltó magasztos pillanatok, amelyek a lelkünkben keltek önálló életre, és szárnyaltak tovább a képzeletünk birodalmába.

Hol pattogó csatatéren az induló ritmusában éltük át a honvédők elszántságát és bátorságát, hol a tavaszi fuvallat életető és megújuló erejéből nyertünk új és újabb csodát. Mónika meglepte az egybegyűlteket a Nemzeti dal különleges megszólaltatásával is. Iskolás gyerekek ajkain, saját elképzelése szerint átkomponált dallamban, a kétszólamú csodás hangzásában igazi értelmet kapott a vers.

Nem tátongett úr és távolság a magvas, elvont gondolatok és a gyermekiek lét között, hanem tökéletes összhangban, kéz a kézben nemes egyszerűséggel tudatták a világgal, hogy értik egymást. Ez pedig nagy dolog! Nagyon nagy dolog! Ők nem idegenek többé egymásnak, eggyé váltak a verssel a rájuk szabott dallamvilágon keresztül.

A Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola ulmi tagozatának tanulói és pedagógusai az emlékezés tengerében különös szigetekre kalauzolták az ünnepi díszbe bújó lelkeket. A kicsi „Lepkék” felcsíki táncokat adták elő. Hol kezdődhet máshol a hagyományok megélése ebben a korban, ha nem a közös táncban?

Együtt tapsolni, lépni, ugrani, kígyózni, kört formálni kézen fogva, egymásba karolva, közben hallgatni a kísérő népzene, követni és énekelni a dallamot egymásra figyelve és nagyot mosolyogva gyönyörű kis szoknyácskáiban, ünneplő ruhában. Hát, ez a világ legcsodálatosabb dolgainak egyike! A nagyobb iskolások a furulyán megszólaltatott ismert dalokkal, a Kossuth-nótákban hordozott lendülettel és elszántsággal ragadták magukkal az emlékező közösséget.

A nagyobbak életet leheltek Sőhaj Pali majd elfeledett, szívet simogató történetébe. Körünkben ünnepeltek felvételtől a hajdani film nagy színészei egy-egy részlet erejéig, és a történet élő szövevényét egészítették ki párbeszédekkel az iskola tanulói. Megható volt ez a szemünk előtt zajlott közös szereplés. Az út egyik végén a nagyjaink szereposztásban, másik végén pedig az ünneplő gyermekeink.

A legnagyobb játékával a magyar zene gyöngyszemeiben úszhatott a lelkünk. Vajon mit hallunk? – hangzott a kíváncsi hallgatóság felé a kérdés. Egymás után csendültek fel a mi klasszikusaink: Kodály Háryjából, vagy éppen Liszt Magyar rapszódijából egy-egy ismert részlet.

Hí a haza! -ünnepeljünk együtt március 15-én Ulmban!

Segítséget is kapott a bizonytalan játéktől. Képek segítettek a megfejtést, amit a játék irányítói mindig a legjobbak lendítettek a magasba „mankónak”. Nem maradt el Petőfi „Nemzeti dala” sem, ami mindannyiunk kedvére való volt, de gyönyörködtünk a csodálatos széki népviseletet viselő apró legényke és leánya testvérpáros versmondásában is.

Pici ajkukon magyarságukra büszke gondolatok szólaltak meg, ami akkor és ott nagyon erősen hatott. A magyar zene gyöngyszemei mellett irodalmunk gazdag tárházából is kaptunk egy kis lelkesítő felnőttes tolmácsolásában. A szekszárdi születésű Babits Mihály, a választói születésű Wass Albert gondolatai és üzenetei célba találtak közvetítőik által.

Nagy költőink megindító írásai és azok megosztása tette teljessé az ünnep tartalmát és hangulatát, a „Nélküled” című dal elmondása pedig az ékes koronát. Mindig külön élmény számomra szépkorúak ajkáról hallani verseket, mert az ő üzenetüket bölcsesség és tapasztalat kíséri. Ez együttesen olyan esszenciát ad nekünk hallgatónak, ami valóban egy másik dimenzióba repíti a befogadót.

Az erődítmény termének kőfalai között énekeltük el közösen nemzetünk imáját, a Himnuszt és a székely Himnuszt.

Csodák márpedig vannak! Ulmban megszületett. Sőt, újra és újra megszületik! Együtt ünnepel és együtt hívja közös ünneplésre az itt élő magyar testvéreket. Több magyar szervezet összefogásából született meg, és születik meg minden alkalommal a csoda. Az a csoda, amit családnak nevezünk. A családon belül pedig mindenki vállal feladatokat a többi családtagért. Ettől lett kerek, teljes ez a megemlékezés is. S a nagy család a vendégeit asztallal, étellel, itallal kínálja.

A bőség kosarából minden lélekben feltöltődött ünneplőre szemet gyönyörködtető, ínycsiklandozó falatok vártak. Nemzeti színben pompázó fánkoltól, pogácsától, süteményektől roskadoztak az asztalok. Közöttük is nemes küllemben ékeskedett a Petőfi-torta. Oldalán marcipán nemzeti szín szalag, tetején a költő, szabadságharcos képével és a „Nemzeti dal” kéziratával.

Híttatok és jöttünk! Küllemünk ékében, szívünkben csordultig telt várakozással, és távoztunk magyarságunkban gazdagon megerősített tudattal és lélekkel.

Orcskai Marianna, KCSP ösztöndíjas

Bajor hagyomány: „Fiúcsináló” és „Lánycsináló” felirat a ház előtt

Ez alkalommal nem a helyi magyar közösségről, hanem egy helyi érdekességről szeretnék beszámolni. Regensburg melletti kisebb településeken tett sétáim során figyeltem fel a jelenségre: gólya alakú táblák a házak előtt, konzervdobozokkal feldíszített kerítések, babaholmik.

Bajorországban számos egyedi szokás létezik, amelyek mélyen gyökereznek a régió kultúrájában és hagyományaiban. Az egyik ilyen különleges szokás, hogy a családok a ház elé úgynevezett „fiúcsináló” vagy „lánycsináló” feliratú táblát helyeznek, ha gyermekük születik. Magyarul nem hangzik szépen ez a kifejezés, tudom, de kellő humorérzékkel máris megértjük a történet lényegét.

A „fiúcsináló” és a „lánycsináló” felirattal rendelkező táblácskák humoros díszítések, amelyek jelzik, hogy a családba kisfiú vagy kislány érkezett. Gyakran festett vagy fából készült figurákról szó, amelyek például gólyát, babakocsit vagy más jelképes motívumot ábrázolnak, üres, színesre festett konzervdobozokból készült füzérek, amelyekkel gyakran feldíszítik a kerítést. Vannak azonban egészen nagyszabású alkotások, babaruhával, különböző kiegészítőkkel díszített több méter magas oszlopok is. Ilyet is láttam egyszer, amikor egy ikerpár érkezését hirdették az egyik udvar kertjében.

Ezek a dekorációk, táblák, díszek gyakran hetekig állnak a ház előtt. Azt gondolom, hogy ez nemcsak egy vidám módja annak, hogy megünnepeljék egy gyermek születését, hanem a család örömeinek és büszkeségének a kifejezése is.

A szokás eredetéről annyit tudok, hogy még régen az üres dobozokat a falu közösségéhez és a rokonokhoz intézett felhívásnak tekintették, hogy adományokkal járuljanak hozzá a gyermek érkezéséhez. Illetve emlékeztetnek arra is, hogy a lányok születése korábban anyagi megerősítést jelentett a gazdálkodó családoknak,

mert nem tudták őket olyan mértékben munkába állítani, mint a fiúkat, és a szülőknek menyasszonyi vagyont is fizetniük kellett a házasságkötés előtt. Ha egy idős gazda csak lányokat kapott, hiányzott az a fiatal gazda, aki a nyugdíjas szüleinek szolgált volna. Szóval idejekorán azt az üzenetet közvetítette a szomszédoknak, hogy egyúttal vejet is keres.

Ez a szokás illeszkedik a bajor mentalitáshoz, amely szerint az élet fontos eseményeit – mint például esküvőket, születéseket vagy ünnepeket – látványosan kell megünnepelni. Régen ezek a díszek gyakran kézzel készültek, és generációról generációra öröklődtek. Manapság már modernbb változataik is kaphatók boltokban, vagy akár egyedileg is elkészíttethetők.

Ez a bajos hagyomány remek példája Bajorország színes és közösségi kultúrájának, amely nemcsak a családot, hanem az egész szomszédságot is bevonja, és kifejezi az új élet iránti örömet.

*Talabos Andrea,
KCSP
ösztöndíjas*

Farsangi táncház Drezdában

A Mányoki Ádám Kultúregyesület, valamint a Kányádi Sándor cserkészcsapat támogatásával március 8-án első alkalommal tartottunk farsangi táncházat kicsiknek és nagyoknak Drezdában.

A háromórás mulatság a gyerektáncházzal kezdődött. A szervezők öröme több mint 30 lábacska tekeredett, mint a kígyó, mert rétes akart lenni, lelkesen énekelt s néha egy kis dombockára lecsücsült. A bevezető játékos dalocskákat moldvai körtáncok követték. De nagyon fontos szerepet kaptak a népi játékok, bosszanthatták a szőlőcsösz, aki kergette a furfangos tolvajokat, vagy párokat válogathattak ludacskákat. A gyerektáncház egyik fénypontja a diótörés ügyességi verseny volt. Egy hosszú csövön leguruló diót kellett a cső végénél elhelyezett lapítón (vágódeszkán) eltalálni egy ugyancsak fából készült hűspotyolóval (értsd klopfoló). Minden gyerek öt esélyt kapott, hogy gyors reakcióját bizonyítsa. Néhányan magabiztos mozdulattal csaptak a csőből kigördülő dióra, melynek héja az ütéstől darabokra tört, mások a már a kosárban landolt dió hűlt helyére csaptak nagyokat. A lapítón maradt dióbéldarabokat apró kezek kapkodták fel, mosolyra fakadt szájacskák majszolgatták. S hogy elűzzük a telet és sürgessük a tavasz eljövetelét, a gyerektáncház végén kibújt a sok-sok medve a barlangjából, volt amelyik többször is, és őket jól megtáncoltattuk.

Egy kis eszem-iszom után, ugyanis batyus farsangi táncház volt ez, erőt gyűjtve, sikerült a Guns N' Roses tagjait, a menyasszonyokat, rappereket, tündéeket, mosómedvéket, leopárdokat, hableányokat, katicabogarakat, bájgúnárokat (szupersztárokat), tolvajokat, (bank)rablókat, tigriseket, királykisasszonyokat, séfeket, azaz a díszes jelmezes társaságot összerakni, és az elmúlt évek során tanult moldvai csángó körtáncokat egy szuszából, teljes beleéléssel és cifrábbnál cifrább csujogtatásokkal megspékelve el táncolni. Természetesen legfiatalabb táncosunk szederinda-rinda (azaz hójna) tánca és éneke sem maradhatott ki a sorból, a kezes, félőves, tanulók tánca, ördög útja, kecskés táncok listájából, hogy név szerint is megemlítsünk egyenéhányat. Kis szusszanás után felcsíki játékos táncokkal folytatódott az est. A hejsza alatt kitomboltuk magunkat, megtanultunk páros lábbal dobantani, de a kezes, azaz „ha megfogom az ördögöt” lábfonásos cifrázásával is küszködöttünk. Ezután a résztvevők válogathattak kedvenc táncaikból és végül egy széki lassúval és csárdással (szabad tánc formájában) zárult a táncház.

Nagyon szépen köszönjük a lelkes résztvevőknek a jó hangulatot, hogy beleélték magukat a táncba, a vidám pillanatokat, a

kreatív jelmezeket és természetesen a finomságokat. A kedves szülőket is dicséret illeti, hogy ilyen szép számban jöttek a gyerekekkel mulatni. Reméljük, hogy mindenki jól érezte magát és jövőre ismét találkozunk, hogy elűzzük a telet és megtáncoltassuk a medvét.

Kákay Katalin és Kákay Attila

Március 15-i ünnepségünk – Egy nap tele élményekkel és közösségi pillanatokkal! Második Hazám Magyar Kultúregyesület, Neuhaus

Március 16-án, vasárnap ünnepeltük március 15-ét, és meg-hitt, családi, mégis élményekben gazdag délutánt tölthettünk együtt. Bár ezúttal kevesebben gyűltünk össze, ez csak még inkább erősítette a közvetlen, bensőséges hangulatot. Az egész napot áthatotta a hagyományok tisztelete, a közösségi élmény és a jókedv, kicsik és nagyok számára egyaránt.

Kézműveskedés és egy különleges szavalat

A programunk kézműves foglalkozással indult, ahol a gyerekek igazi kreatív alkotóműhelyé varázsozták a termet. Lelkesen készítettek papírsákót, kokárdát, kartonkardot és kartonlovat, amikkel később büszkén masíroztak. A piros-fehér-zöld színek mindenhol visszaköszöntek, és öröm volt látni, ahogy a kis kezek nyomán meglevenedtek az ünnep szimbólumai.

Az esemény egyik legmeghatóbb pillanata volt, amikor egy újonnan csatlakozott tagunk, Antal István „Tóni”, teljesen váratlanul, meglepetésként elszavalta nekünk Petőfi Sándor „Nemzeti dalát”. A szavai szívhez szólóak voltak, és igazán méltó módon nyitották meg az ünnepséget. Hálásan köszönjük neked, Tóni, hogy ezzel az emlékezetes pillanattal ajándékoztál meg minket!

A Góbé zenekar varázslatos koncertje és a játékos foglalkozás

A Góbé zenekar akusztikus koncertje különleges atmoszférát teremtett – a dallamok egyszerre voltak meghatóak és pezsdítőek.

A kisebbek számára Rita játékos foglalkozást tartott, ahol a Góbé zenekar élőzenéjére mozoghattak, énekelhettek és játszhattak. A gyerekek szemében látszott, hogy minden percét élvezik ennek az interaktív programnak, ahol a zene és a játék tökéletes harmóniában fonódott össze.

Fergeteges táncoktatás és táncház a nap zárásaként

A délután egyik fénypontja a Sztojancs Rita és Szabó József „Jeffrey” vezette táncoktatás volt. Akik először próbálták

ki a magyar néptánc alaplépéseit, hamar ráéreztek a ritmusra, a haladók pedig még jobban belemerülhettek a forgatagba. A táncházban kicsik és nagyok együtt ropták, a terem megtelt étellel és nevetéssel. A Góbé zenekar élőzenéje fantasztikus kíséretet adott, és igazán felejthetlenné tette ezt az élményt.

Kávé, sütemények és Góbé-relikviák

A pihenés és beszélgetés sem maradhatott el: kávéval és házi süteményekkel kínáltuk a résztvevőket, míg kora délutánig a helyi étterem gondoskodott a frissítő italokról és finom falatokról.

A Góbé zenekar rajongói pedig különösen örülhettek, hiszen Góbé-relikviákat is vásárolhattak – így magukkal vihették az este egy darabját.

Kötetlen beszélgetés a zenekarral – egy közösségi élmény zárásaként

Akik az esemény végéig maradtak, kaptak egy különleges lehetőséget: kötetlen beszélgetés során találkozhattak és beszélgethettek a Góbé zenekar tagjaival. Az este végére igazán baráti, közvetlen légkör alakult ki, ahol zenéről, hagyományokról és élményekről lehetett beszélgetni – és talán még néhány kulisszatitkot is megtudhattunk a zenekar életéről!

Köszönjük még egyszer a BUOD-nak is és mindenkinek, aki velünk ünnepelt! Nagyon hálásak vagyunk, hogy együtt élhettük át ezt a napot egy ilyen összetartó, családi közösségben.

Fejér Zoltán

Összmagyar Ünnepség Berlinben Március 15-i megemlékezés

2025. március 15-én másodszor került megrendezésre az Összmagyar Ünnepség Berlinben, amelynek helyszínét idén is a Collegium Hungaricum biztosította. Az esemény nemcsak március 15-e méltó megemlékezése volt, hanem egy páratlan összefogás példája is.

váltak, a Berliini Fonó táncosai felcsíki táncokat adtak elő, míg a Berliini Magyar Kórus a „Huszártánc” című dalt énekelt el. Én személy szerint rettentően büszke voltam a Brunszvik iskolásaira, akik bátran kiálltak és fejből elszavalták verseiket.

Brunszvikos diákok szavalnak

Az esemény szervezésében több berlini magyar szervezet is részt vett, köztük a Berliini Magyar Kórus, a Brunszvik Teréz Társaság, a 86. Apáczai Csere János Cserkészcsapat, a Berliini Fonó Néptáncgyűttes, a Zacc Színpad, a Magyar Kolónia, a Berliini Magyar Protestáns Gyülekezet, a Berliini Katolikus Közösség és a DURRbanda.

A rendezvényt intenzív felkészülés előzte meg, amely során minden szervezet teljes erővel dolgozott a siker érdekében. A folyamatos egyeztetések lehetővé tették, hogy egységes és jól szervezett esemény valósuljon meg.

A délután 3 órakor kezdődő ünnepi műsor a reformkort, a forradalom kitörését és annak eseményeit elevenítette meg a CHB színpadán. Nagy öröm volt látni, hogy mennyien eljöttek a megemlékezésre, a nézőtér teljesen megtelt.

Az egyes szervezetek saját „műsorukkal” járultak hozzá az egységes előadáshoz: a Zacc Színpad színészei és a berlini cserkészek színdarabot mutattak be, a Brunszvik Teréz Társaság iskolásai verseket sza-

A Berliini Fonó előadása

A díszünnepség után a látogatók este 9-ig még számos program közül választhattak: volt kézműves foglalkozás, gyermek- és felnőtt táncház, filmvetítés, kocsmakvíz és Pilvax kávéház.

A szervezési feladatok és az iskolások felkészítése mellett egy kolléganőmmel közösen vezettem a kézműves foglalkozást, amelyet örömmre nagyon sokan meglátogattak. A legkisebbek a színezők közül választhattak, míg a nagyobbak kokárdát, pártát vagy csákót készíthettek. A gyerektáncház is nagy sikernek örvendett, a filmvetítésen pedig A Hídember című filmet tekinthették meg az érdeklődők.

A Pilvax kávéház kávéval és süteménnyel várta a megpihenni vágyókat. A kocsmakvízen a résztvevők a reformkor és a forradalom eseményeire vonatkozó tudásukat mérhették össze, míg az esti, élőzenés felnőtt táncház kiváló lehetőséget biztosított a mulatságra.

A rendezvényre rengetegen eljöttek, az egész CHB megtelt emberekkel. A programot igyekeztünk úgy összeállítani, hogy min-

Összmagyar Ünnepség Berlinben Március 15-i megemlékezés

denki találjon kedvére valót. A látogatóktól nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk, de mi szervezők is úgy értékeltük, hogy nagyon jó hangulatú, programilag kerek, élménydús délutánt és estét tölthettünk el együtt a magyar közösség tagjaival.

Az Összmagyar Ünnepség így nemcsak a március 15-ei események méltó megünneplése volt Berlinben, hanem a berlini magyar közösség napja is.

Böröndy Veronika, KCSP ösztöndíjas

Kézműves foglalkozás

Donászy Magda: Március 15-ére

Zászlók díszítik ma
az utcákat végig,
márciusi szélben
szállnak fel az égig.

Álljunk meg előttük
csak egy pillanatra,
emlékezzünk vissza
arra a nagy napra!

Az a nap a népnek
szabadságot adott,
mi sem felejtjük el
azt a dicső napot.

Weöres Sándor: Megy az úton...

Megy az úton a katona,
Zúg a vihar, fúj a szél,
zúg-búg, fúj a szél,
a katona sose fél.

Mitől félne? Kezibe kard,
gonoszoknak odavág,
dírr-durr, odavág,
sose bántsák a hazát.

Márton-napi hagyományok a magyar és a német kultúrában

November 11-e Szent Márton ünnepe, amely gazdag néphagyományokkal rendelkezik mind Magyarországon, mind Németországban. Ehhez az ünnepnaphoz számos népszokás, néphit és babona kapcsolódik, amelyek eredete Szent Márton legendájához, a római kori szokásokhoz, a mezőgazdasági munkák befejezéséhez és az advent közeledtéhez kötődik.

Hazánkban hagyományosan ezen a napon lakomákat rendeztek, hogy a termékeny évet megünnepeljék, valamint az időjárásjóslásban is fontos szerepe volt. Például azt tartották, hogy ha Márton-napon libát eszünk, egész évben nem maradunk éhen, és ha aznap enyhe az idő, akkor kemény télre számíthatunk.

Mint kiderült, Németországban is ünneplik a Márton-napot. Itt elsősorban a lámpás felvonulásnak és a tűzgyújtásnak van hagyománya. Óvodások és iskolások saját készítésű lámpásaikkal vonulnak az utcákon, hogy emlékeztessenek Szent Márton jóságára és önzetlenségére. Ez a szokás különleges élményt nyújt a gyermekeknek, kö-

z ő s s é g i é l m é n y k é n t pedig erősíti a hagyományok továbbélését.

Természetesen a berlini magyar óvodákban és iskolákban sem maradt el a Márton-napi ünnepelés. A gyermekek-

kel különböző dalokat tanulunk, népi játékokat játszotunk, megismerkedtünk Szent Márton történetével. Az éneklés és a játék közben a gyermekek nemcsak szórakoztak, hanem észrevétlenül elmélyültek a

hagyományokban, és jobban megértették az ünnep jelentőségét.

Az óvodában és az iskolában is az ünnepi készülődés csúcspontját a lámpás-készítés jelentette. A gyerekek nagy odafigyeléssel és lelkesedéssel dolgoztak, majd az elkészült lámpásokat életre keltették, amikor a nap végén közösen kipróbáltuk őket.

A Márton-nap megmutatta, hogy a hagyományok és a közös élmények milyen fontos szerepet játszanak abban, hogy a gyerekek örömmel tanuljanak és gazdagodjanak a kulturális értékek által.

Böröndy Veronika, KCSP ösztöndíjas

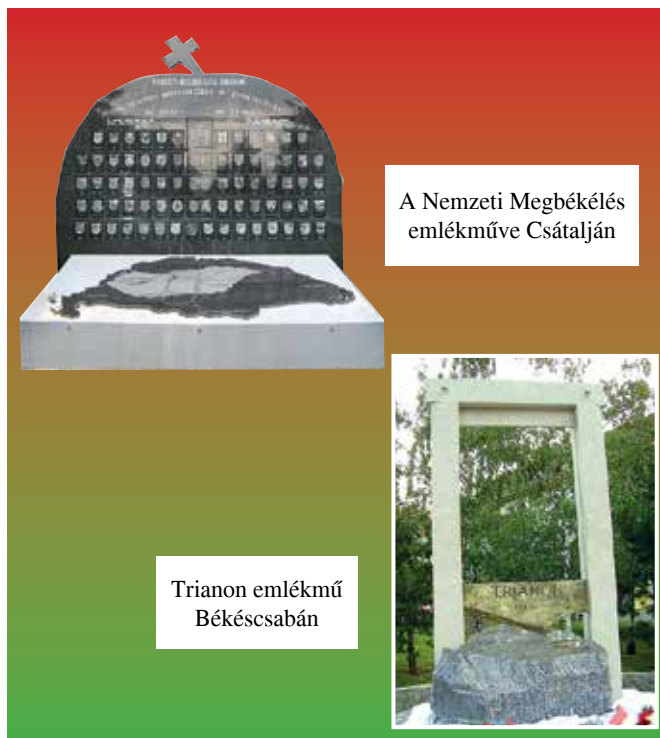

1920. június 4-én írták alá a trianoni békeszerződést

A béke feltételeit a magyarok részvétele nélkül határozták meg az 1919–20-as párizsi békekonferencián, amelyen a győztes nagyhatalmak Európa új rendjéről döntöttek. Apponyi Albert, a magyar küldöttség vezetője csak 1920. január 16-án fejthette ki a magyar álláspontot, dokumentumok és térképek segítségével mutatva be a népességföldrajzi helyzetet, történelmi és jogi érveket is hangoztatva – teljesen hatástalanul.

A békefeltételeket 1920 májusában adták át a magyar delegációnak, amely ezeket elolvastva lemondott. A diktátumot ezután Benárd Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, valamint Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter 1920. június 4-én, délután látta el kézjegyével a versailles-i Nagy Trianon kastélyban.

Délelőtt 10 órakor – az aláírás vélelmezett időpontjában – a történelmi Magyarországon megkondultak a harangok, megszólaltak a gyárak szirénái, az iskolákban, hivatalokban gyászszünetet rendeltek el, a zászlókat félárbocra eresztették, tíz percre leállt a közlekedés, bezártak az üzletek.

A Nemzeti Megbékélés emlékműve Csátalján

Trianon emlékmű
Békéscsabán

Szentmihályi Szabó Péter: Trianon sebei

Trianon sebeit az idő bekötözte,
de a vér átüt még mindig a sebeken.
Idegenek özönlöttek be a földre,
ki fegyverrel érkezett, ki fegyvertelen.
Aki fegyverrel jött, azt fogta a fegyver,
aki fegyvertelenül, azt befogadtuk,
fedéllel, földdel, szeretettel,
nem néztük, ki volt az anyjuk, az apjuk.

Feledd el, jó magyar, jobb, ha feledd
hőfölte hegyeid, kincses városaidd -
még a fejfákról is letörölték a neved,
templomaiddban más nyelven szólal a hit.

Mint gazda, kit ősi házából kivetettek,
s megjelennek a rablók, fosztogatók,
gyorsan leverik a címet s a keresztet,
s a magyarnak bottal osztanak útravalót,
szomorú szemmel néz vissza a gazda,
letérdel, megcsókolja ősei földjét,
aztán csak porát szívja, sarát dagasztja,
néhány régi írás, fakult kép az örökség.

Trianon sebeit az idő bekötözte,
de a vér átüt még mindig a sebeken.
égi gazdaként lépek a magyar földre,
és szent szavait sohasem feledek.

BUOD KÖRKÉP

a Németországi Magyar Szervezetek
Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

KÉSZÜLT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

www.buod.de

Üdv itthon!

Egyszerűsített
ügyintézással segítünk
hazatérni.

 Hazaváró

A Hazaváró Portál az alábbi linken érhető el:

<https://hazavaro.gov.hu/>

Tekintse meg a Hazaváró Portált bemutató videót az alábbi linken:

https://youtu.be/omRmaZ52Zqk?si=Sg_HmpG-Lu8gHbtR